

แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทาน สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

A Digital Operation Model for Educational Loan Fund Management in Supply Chain for Institution Education in Thailand

อรรถพล จันทรสมุทร^{1*} และ ทศนีย์ ลักขณาภิชนชัช²

Artaphon Chansamut^{1*} and Tassanee Laknapichonchat²

^{1*}สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร 10120

^{1*}Dean office Faculty of home Economic Technology ,Rajamangla university of Technology Krungthp , Bangkok, 10120

Received : 2023-07-03 Revised : 2023-07-19 Accepted : 2023-09-04

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยนี้เพื่อพัฒนา และประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านห่วงโซ่อุปทาน จำนวน 10 คนซึ่งคัดเลือกโดยการสุ่มแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยนี้พบว่า แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลัก ผู้ส่งมอบ ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาเขต ลูกค้า ผู้บริโภค ความพึงพอใจ และการคืนกลับ ผลการประเมิน ผู้ทรงคุณวุฒิ ยอมรับแบบจำลองมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.93$) เห็นว่าแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถนำไปใช้ทำงานได้จริง

คำสำคัญ : แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัล,การจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทาน, สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

Abstract

The purpose of this research were to develop and assess a digital operation model for educational loan fund management in supply chain for institution education in Thailand. The sample group consists of ten qualified people selected by purposive sampling method. Data were analyzed by arithmetic mean and standard deviation. The results of this research revealed that assess a digital operation model for educational loan fund management in supply chain for institution education in Thailand consists of eight elements namely: main element, suppliers, school administrators, campus , customers , consumers , satisfaction and backward . An evaluation results from qualified people acceptance of the model was a high level and. ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.93$) found that a digital operation model for educational loan fund management in supply chain for institution education in Thailand can be appropriately used in actual work settings.

Keywords : A digital operation model, education loan fund management in supply chain , higher education institutes in Thailand

*อรรถพล จันทรสมุทร

E-mail address: artaphon.mail.rmutk.ac.th

1. บทนำ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2538 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2539 ให้เริ่มดำเนินการกองทุนในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ต่อมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามากขึ้นจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 มีผลให้กองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยอยู่ภายใต้กำกับดูแลกระทรวงการคลังกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) นับเป็นกลไกที่สำคัญของรัฐบาลในการสนับสนุนขยายโอกาสการศึกษา และพัฒนาการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและเท่าเทียมกัน โดยสนับสนุนค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าครองชีพแก่นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมปลายสายสามัญและสายอาชีพอาชีวศึกษา [1] อย่างไรก็ตาม ผู้ที่จะขอกู้ยืมจำเป็นต้องมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขของกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เช่น ผู้ลงทะเบียนต้องมีรายได้ของครอบครัวไม่เกินปีละ 360,000 บาท อีกทั้งกองทุนเพื่อศึกษาก็ยังอนุมัติวงเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา [2]

ในการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาทุกระดับของสถาบันการศึกษาไทยให้มีประสิทธิภาพนั้น หลักการสำคัญ คือ การตอบสนองต่อลูกค้าให้มีความรวดเร็ว ประกอบกับในยุคของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว รวมถึงการนำระบบห่วงโซ่อุปทานมาใช้ในสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชนเพื่อให้มีความคล่องตัวแข็งแกร่ง รวมถึงการได้เปรียบการบริการด้วย ฉะนั้น กระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานกับเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นหัวใจที่จะช่วยสนับสนุนกิจกรรมทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงขั้นปลายน้ำ สามารถตรวจสอบระบบข้อมูลได้รวดเร็ว ทุกขั้นตอนของระบบห่วงโซ่อุปทาน ดำเนินการไปอย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพ ทำให้องค์กร ดำเนินไปตามกลยุทธ์ที่ได้วางไว้ และสามารถเพิ่มคุณค่าต่าง ๆ ให้กับองค์กรและลูกค้า เทคโนโลยีอื่นที่ใช้ในห่วงโซ่อุปทาน ได้แก่ แทบเล็ต ซอฟต์แวร์ โปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ การใช้บริการได้ระบบโทรศัพท์มือถือ โปรแกรมจัดการระบบรักษาความ

ปลอดภัย ระบบกล้องถ่ายวิดีโอไร้สายระยะไกล ฯลฯ เป็นต้น จึงเป็นทางเลือกที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สถานศึกษาของไทย สามารถรายงานผลข้อมูลได้ถูกต้อง ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ [5],[7],[8] ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนาและประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อให้มั่นใจว่าแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นนั้นใช้ได้จริงมีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

2.2 เพื่อประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

3. กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านห่วงโซ่อุปทาน 10 คน โดย ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนต้องมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก และต้องมีประสบการณ์การทำงานมากกว่าสองปีประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตัวแปรต้น คือ แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตัวแปรตาม คือ ผลการประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามประเมินองค์ประกอบหลักของแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน

ประเทศไทย 2)แบบสอบถามประเมินองค์ประกอบย่อยของแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

5.วิธีการดำเนินการวิจัย

กระบวนการดำเนินการวิจัยมี ดังนี้

5.1ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

5.2ออกแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้ส่งมอบ ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาเขต ลูกค้า ผู้บริโภค ความพึงพอใจ การคืนกลับ

5.3นำเสนอแบบจำลองให้กับผู้ทรงคุณวุฒิด้านห่วงโซ่อุปทาน เพื่อพิจารณา แก้ไข เพิ่มเติม

5.4สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบหาความเที่ยงตรง จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถาม จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามแต่ละองค์ประกอบ ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง ครบถ้วนแต่ละองค์ประกอบ ส่วนข้อที่มี IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้นำมาปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโดยแบบสอบถามในเครื่องมือมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.7-1.0

5.5แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จะถูกส่งให้กับ ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมแบบจำลอง

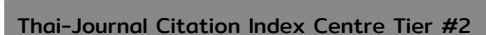
5.6 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ตามเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ โดยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ

1 คะแนนตามลำดับ(ประคอง, 2528) 7.2 กำหนดเกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ย 4.51-5.00, 3.51-4.50, 2.51-3.50, 1.51-2.50 และ 0.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ [3],[4]

6.ผลการวิจัย

6.1ผลการพัฒนาแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถอธิบายได้ดังนี้

วัตถุดิบ ได้แก่ เงิน เทคโนโลยีดิจิทัล จากหน่วยงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา องค์กรภาครัฐ และเอกชน โดยโอนเงินค่าเล่าเรียนให้กับสถานศึกษา สถานศึกษาจะดำเนินการเข้าสู่กระบวนการกู้ยืมเงินให้กับนักศึกษา เริ่มจาก การเตรียมการให้กู้ยืม การยื่นกู้ การตรวจสอบคำขอ การอนุมัติ การจัดทำสัญญากู้ยืมเงิน การยืนยันแบบเบิกเงิน การสแกนแนบไฟล์พิมพ์ใบนำส่ง การจัดส่งเอกสารให้กับธนาคาร การโอนเงินค่าครองชีพงวดที่ 1 ให้กับผู้กู้ยืม การตรวจสอบเอกสารให้ถูกต้อง การโอนเงินค่าครองชีพงวดที่ 2 ให้กับผู้กู้ยืม และการโอนเงินค่าเล่าเรียนให้กับสถานศึกษา หรือโอนให้กับวิทยาเขต การประเมินความพึงพอใจกิจกรรมทั้งหมดจะมีการประเมินผลการดำเนินงาน ด้วยการสนับสนุนการบริการ ข้อมูล ข่าวสาร ทรัพยากร มาประยุกต์รวมเข้าด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ในห่วงโซ่อุปทาน ได้แก่ แท็บเล็ต ซอฟต์แวร์ โปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์วัสดุ เครื่องจักร แรงงาน เงิน การจัดการ ฯลฯ การไหลของข้อมูล ที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทำให้ลูกค้าได้รับการบริการ และมีความพอใจ ผลลัพธ์ที่ได้ คือ วัสดุสำเร็จรูป หรือเงินรายได้ พร้อมส่งมอบคืนกลับให้กับหน่วยงานในทางตรงกันข้าม ลูกค้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือผู้บริโภคในห่วงโซ่อุปทานของไทย ดังรูปที่ 1

6.2 ผลการประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตารางที่ 1 ผลการประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ลำดับ	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความเหมาะสม
ความเหมาะสมขององค์ประกอบหลัก				
1	ผู้ส่งมอบ	4.60	0.51	มาก
2	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.30	0.48	มาก
3	วิทยาเขต	4.10	0.56	มาก
4	ลูกค้า	4.30	0.48	มาก
5	ผู้บริโภคร	4.20	1.03	มาก
6	ความพึงพอใจ	4.30	0.82	มาก
7	การคืนกลับ	4.20	1.03	มาก
	ผลรวม	4.28	0.70	มาก
ความเหมาะสมของผู้ส่งมอบ				
1	กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	4.20	1.03	มาก
2	องค์กรภาครัฐและเอกชน	4.30	1.15	มาก
	ผลรวม	4.25	1.19	มาก
ความเหมาะสมของผู้บริหารสถานศึกษา				
1	การให้เงินกู้ยืม	4.40	0.96	มาก
2	การยื่นกู้	4.10	1.19	มาก
3	การตรวจสอบคำขอ	4.20	1.03	มาก
4	การอนุมัติ	3.90	1.19	มาก
5	การจัดทำสัญญากู้ยืมเงิน	4.00	1.05	มาก
6	การยืนยันแบบเบิกเงิน	4.20	1.03	มาก
7	การสแกนแนบไฟล์พิมพ์ในใบนำส่ง	4.00	0.94	มาก
8	การจัดส่งเอกสารให้กับธนาคาร	3.80	0.91	มาก
9	การโอนเงินค่าครองชีพงวดที่ 1 ให้กับผู้กู้ยืม	3.80	0.74	มาก
10	การตรวจสอบเอกสารให้ถูกต้อง	3.60	1.07	มาก
11	การโอนเงินค่าครองชีพงวดที่ 2 ให้กับผู้กู้ยืม	3.80	1.32	มาก
12	การโอนเงินค่าเล่าเรียนให้กับสถานศึกษา	3.90	0.87	มาก
	ผลรวม	3.97	1.00	มาก
ความเหมาะสมของวิทยาเขต				
1	การกระจายเงินกู้ยืม	4.30	0.67	มาก
	ผลรวม	4.30	0.67	มาก
ความเหมาะสมของลูกค้า				
1	ความพึงพอใจและการบริการ	3.60	0.96	มาก
2	เงินรายได้	3.77	0.62	มาก
	ผลรวม	3.68	0.79	มาก
ความเหมาะสมของผู้บริโภค				
1	สังคม	4.20	1.03	มาก
	ผลรวม	4.20	1.03	มาก
ความเหมาะสมความพึงพอใจ				
1	ความพึงพอใจ	4.10	0.99	มาก
	ผลรวม	4.10	0.99	มาก

ตารางที่ 1 ผลการประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย(ต่อ)

ลำดับ	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความเหมาะสม
ความเหมาะสมการคืนกลับ				
1	การคืนกลับ	3.80	1.13	มาก
	ผลรวม			
	สรุปผลการประเมินทั้งหมด	4.07	0.93	มาก

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิด้านห่วงโซ่อุปทาน จำนวน 10 คนยอมรับแบบจำลองมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.93$)

7.สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ดังนี้

7.1แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้ส่งมอบ ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาเขต ลูกค้า ผู้บริโภค ความพึงพอใจ การคืนกลับ

7.2 ผลการประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยทั้งหมด เท่ากับ 4.07 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 แบบจำลองมีความเหมาะสมในระดับมาก และสามารถนำมาแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถนำไปใช้ทำงานได้จริง

8.อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่าแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยได้ผ่านการประเมินกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านห่วงโซ่อุปทาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีกระบวนการอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อ

การจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 2) เพื่อประเมินแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล จันทรสมุทรที่ได้ศึกษาแบบจำลองการดำเนินงานห่วงโซ่อุปทานในดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วยผู้ส่งมอบ ผู้ให้บริการลูกค้าการศึกษาผู้บริโภคความพึงพอใจ การย้อนกลับ [12] และงานวิจัยของ Kaewngam Chatwattana และ Piriysurawong ที่กล่าวถึง แบบจำลองห่วงโซ่อุปทานในดิจิทัลเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ประกอบด้วย ผู้ส่งมอบ มหาวิทยาลัย นักศึกษาสำเร็จการศึกษา นายจ้าง ความพึงพอใจและการป้อนกลับอีกด้วย [17]

9.ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้ส่งมอบ ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาเขต ลูกค้า ผู้บริโภค ความพึงพอใจ การคืน แบบจำลองมีความเหมาะสมในระดับมาก ดังนั้น ควรนำแบบจำลองที่สร้างขึ้นไปใช้ในสถานศึกษา

10.ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

10.1 ควรพัฒนาแบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยให้มีระดับสูงขึ้นขึ้นไป เช่น แบบจำลองสนับสนุนการตัดสินใจ แบบจำลองปัญญาประดิษฐ์ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการกับผู้ใช้งานทุกระดับ

10.2 ควรสร้างระบบดิจิทัลเพื่อการจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

11.กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านห่วงโซ่อุปทาน 10 คน จากหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายนอกที่ให้คำปรึกษา แนะนำพัฒนาพัฒนาแบบจำลอง

12.เอกสารอ้างอิง

- [1] กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, “คู่มือการบริหารจัดการสิทธิ์ของผู้ใช้งานในระบบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแบบดิจิทัล”, [Online].
<https://www.studentloan.or.th/th/news/1640667313>. (เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม 2566).
- [2] ณัฐวิน อิศวภูวดล, “ปัญหาการใช้เงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541”, [Online].
http://www.journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2559Vol10No1_23.pdf. (เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม 2566).
- [3] ประคอง วรรณสุต, *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (ฉบับปรับปรุงแก้ไข), หน้า 340, กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ ดร. ศรีสง่า, 2528.
- [4] มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, การสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. [Online]. <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER13/DRAWER007/GENERAL/DATA0000/00000286.PDF>. (เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม 2566).
- [5] สุรียา ม้องเสนาะ, “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) กับภาระหนี้”, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักวิชาการสถานีวิจัยกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา, 2563.
- [6] อรรถพล จันทรสมุทร, “ระบบสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา”, *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, ปีที่ 36 ฉบับที่ 2, หน้า: 210-221, 2559.
- [7] อรรถพล จันทรสมุทร และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์, “ระบบสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ”, *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 2559.
- [8] อรรถพล จันทรสมุทร, “ความสัมพันธ์ระหว่างสารสนเทศกับห่วงโซ่อุปทานในสถาบันอุดมศึกษา”, *วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, ปีที่ 3 ฉบับที่ 5, หน้า 1-8, 2556.
- [9] อรรถพล จันทรสมุทร, “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการห่วงโซ่อุปทานด้านการผลิตบัณฑิต”, *วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, ปีที่ 2 ฉบับที่ 3, หน้า 41-47, 2555.
- [10] Chansamut, A., and Piriya-surawong, P., “Conceptual Framework of Supply Chain Management Information System for Curriculum Management Based on Thailand Qualifications Framework for Higher Education”, *International Journal of Managing Value and Supply Chains* (IJMVSC), 5(4): 33-45, 2014.

- [11] Chansamut, A., and Piriyaawong, P.,
“Supply Chain Management Information
System for Curriculum Management
Based on The National Qualifications
Framework for Higher Education”,
*International Journal of Supply and
Operations Management* , 6(1) : 88-93, 2019.
- [12] Chansamut, A , “Supply chain in digital operation
model for student loan fund management
for higher education in Thailand”,
*International Journal of supply chain
management (IJSCM)*, 11(2): 17-20, 2022.
- [13] Habib. M, “An empirical Research of
ITESECM: integrated tertiary educational
supply chain management model”,
[Online]. [http://www.academia.edu/
MamunHabib](http://www.academia.edu/MamunHabib). (Accessed : 1 July 2023).
- [14] Habib, M. and Jungthirapanich. C,
“Research Framework of Education
Supply Chain, Research Supply Chain
and Educational Management for the
Universities”. [Online]. [http://www.academia.
edu/MamunHabib](http://www.academia.edu/MamunHabib). (Accessed : 1 July 2023).
- [15] Habib, M. and Jungthirapanich. C
“An Empirical Study of Educational
Supply Chain Management for
The Universities”. [Online].
[http://www.academia.edu
/MamunHabib](http://www.academia.edu/MamunHabib). (Accessed : 1 July 2023).
- [16] Habib, M. and Jungthirapanich, C.
“Integerated Education Supply
Chain Management (IESCM) Model for the
Universities”. [Online].
[http://www.academia.edu. /MamunHabib](http://www.academia.edu/MamunHabib).
(Accessed : 1 July 2023).
- [17] Kaewngam, A. Chatwattana.. P.,
Piriyaawong, “Supply chain
Management Model in Digital Quality
Assurance for ASEAN University Network
Quality Assurance (AUN-QA) Higher
Education Studies”, 9(4) : 12-20, 2019.